

noget Genstand for, og det netop fordi jeg beklagede, at de synes at have Stemmet noget imod sig. Jeg skal dermed — ja, undskyld, jeg havde nær brugt det Udtryk: lade det ærede Medlem ligge, det er vel et noget uparlamentarisk Udtryk, jeg skal derfor heller ikke bruge det, saa meget mere som det ærede Medlem jo staar rigtig godt endnu, saa der er ingen Anledning dertil.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Gad) bekyldte mig for, at jeg kun vilde sige nej til alt muligt. Det var uberettiget, jærlig af det ærede Medlem, at bruge det Udtryk. I det Udvalg, som i Jhor var nedsat om denne Sag, og hvori saavel det ærede Medlem som jeg havde den Ære at have Sæde, vil det ærede Medlem jo vide, at jeg stillede et Forslag om en Fordeeling af Valgfredene paa en saadan Maade, at efter min Mening haade Grundloven og det almindelige Retfærdighedshensyn stete Fyldest. Og med Hensyn til det Spørgsmaal, der ogsaa saa tit har været paa Tale, nemlig om en Grundlovsændring, maa det ærede Medlem jo vide, at ogsaa i den Retning gjorde jeg et Forsøg i Jhor. Man kan sige, at det var mislykket, men i hvert Fald, samtidig med at ærede Medlemmer rundt omkring havde gaaet og talt om, at det var absolut heldigt at saa en Grundlovsændring men havde stukket Ulejligheden ved et Forsøg fra sig med den Bemærkning, at det var uigennemførligt, gjorde jeg mig den Ulejlighed at gøre Forsøget. Jeg tror altsaa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds var i høj Grad uberettiget til at sige, at jeg kun vilde indtage det negative Standpunkt bestandig, at sige nej. Det er netop fra anden Side blevet bebrejdet mig, at jeg i saa Henseende havde været alt for positiv.

Jeg skal nu endelig snart holde op, men dog kommer jeg til at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Holbæk Amts 6te Valgfreds (Korsgaard). Det ærede Medlem syntes mig at nære en rørende Vængstelse for, at der skulde blive flaaet Bomme for Socialismen. Jeg kan godt forstaa det ærede Medlems Vængstelse i saa Henseende. Det ærede Medlem giver jo nemlig saa tit Gæsteroller hos Socialismen for Dagen efter at optræde i andet Selskab. Det vil sikkert blive ret betydelige Bompunge,

det ærede Medlem skulde give, hvis han skulde betale, hver Gang han skulde ud eller ind hos Socialismen.

Lauridsen: Der er en Ting, der under denne Forhandling har vaakt min allerhøjeste Forundring, dels for saa vidt det har været fremsat uden for denne Sal og dels, for saa vidt det har været fremsat her i Salen. Det er det, at der skulde være Agrarer, som vare misfornøjede med denne Lov. Det maa jeg sige, at det forundrer mig, at der overhovedet kan gives Folk paa et Agrarstandpunkt, som mene, at denne Lov, naar der overhovedet skulde foregaa en Forandring i det bestaaende, ikke byder dem tilstrækkeligt. Jeg gad egentlig vide, hvad Agrarerne ville forlange, naar de ikke mene, at denne Lov er i deres Interesse og i deres Fædør i saa stort Omfang, som man overhovedet, naar man med Grundlovens § 32 i Kyggen vil reformere, kan tænke sig. Ja, jeg vil endogaa gaa saa vidt at sige, at, hvis man vilde forfordele Byerne mere, end dette Lovforslag gør, saa vilde man gøre en Handling, som kunde gøre selv en Skilpadde rød i Kammen. Man vilde derved gaa til en Yderlighed, som forekommer mig ganske utænkelig og ganske umulig. Derfor mener jeg, at det bør slaas fast lige straks, at, for saa vidt man overhovedet strider til nogen som helst Reform af den paa dette Omraade bestaaende Tingenes Tilstand, vil man aldrig nogen Sinde kunne naa et Lovforslag, der i højere Grad end dette her er et agrarisk Lovforslag. Det tror jeg bør siges straks, og jeg tror, at al Tante om at naa nærmere til at gøre dette Forslag mere agrarisk, end det er, saaledes som det foreligger, er en Tante, som man aldeles ikke behøver at befatte sig med; det er i Virkeligheden umuligt. Den almindelige Retfærdighedsfølelse vilde rejse sig derimod og vilde sige, at det er en Ting, man ikke kan gøre. Nu maa jeg dernæst tillige tilføje, at det er jo klart nok, at med en Gennemførelse af Grundloven rent formelt set, stemmer bedst de 137 Valgfredse. Jeg kan nemlig ikke være enig med den højtærede Indenrigsminister i hans Betragtning om, at der ingen Forandringer stete i Grundloven derved, at man gennemførte dette Lovforslag. Han hævdede, at Grundloven stod immervæl og var immervæl